

PITTORESK EDAM: MÉÉR DAN KAAS ALLEEN

Wat een mooie geveltjes.

Kijk voor meer wandelverhalen op [Westphil Wandelt](https://www.westphilwandelt.nl).

Yeroute (blauw)

Voor dit ommetje van de maand rijden we naar Edam. Vorig jaar februari deden we daar de Seedijkroute (groen). Daarom kiezen we nu voor de Yeroute en daar hebben we geen spijt van. Wat een fantastisch ommetje en wat hebben we weer genoten.

Op het parkeerterrein mag je maximaal vier uur (gratis) parkeren, dus vergeet je parkeerschijf niet. Vier uur, dat wordt doorlopen! Een normaal mens doet over 8 kilometer maximaal twee uur, maar wij kunnen wel heel erg treuzelen omdat we alles willen fotograferen.

Bovenop de trambrug stikt het van de halsbandparkieten.

Het oude centrum

We stappen de auto uit en hebben de fotoestellen meteen paraat. Bovenop de trambrug zitten wel tien halsbandparkieten. Adriaan twijfelt of hij de telelens zal pakken. We besluiten toch maar eerst te gaan lopen, want anders halen we het zeker niet binnen vier uur. Nou ja doorlopen... Het is ochtend en het licht is nog zo mooi.

Leuk hè die prieeltjes.

We lopen op de Schepenmakersdijk achter de blauwe pijlen aan en maken heel veel foto's van de spiegelende huizen en prieeltjes in het water. Na een eeuwigheid komen we bij de Kwakelbrug aan en vervolgen we onze weg.

De Kwakelbrug.

Als we een klein stukje gelopen hebben, stuitert mijn fotoestel op de grond. We schrikken er van, maar gelukkig is hij nog heel. Toch wel goed spul zo'n Nikon. Ik had blijkbaar mijn fotoestel niet goed vastgeschroefd aan de draagband. Voortaan maar beter opletten.

De kleine kerk met de Speeltoren.

Via de Kwakelsteeg komen we op de Lingerzijde. Aan het einde staat de zogenaamde “kleine kerk” met Speeltoren. Het is een prachtig torentje. Van de blauwe pijl moeten we door het poortje van de kerk en via het ander poortje er weer uit. Wij lopen echter de steeg voor de toren in naar het water om daar even een fotootje te maken.

Als je het steegje voor de kerk inloopt kom je op dit plekje uit.

We lopen weer terug naar de toren, waar we even rondkijken. Aan het hek van de kerk hangen foto's van 100 jaar droge voeten ter nagedachtenis aan de watersnoodramp van 1916. Toen het IJsselmeer nog de Zuiderzee was.

Leuk hè al die kazen voor de ramen.

Als we verder lopen komen we bij Kaas speciaalzaak Henri Willig. Vlakbij de winkel is de oude Kaaswaag van Edam (Jan Nieuwenhuizenplein 5) te vinden waar 's zomers het kaas dragen wordt gedemonstreerd. De route gaat er niet langs en het is nog lang geen zomer, dus slaan wij het deze keer over.

Zo stil hebben we Edam nog nooit gezien.

Dan komen we aan bij het Damplein, dat is aangelegd in 1585. De Dam is eigenlijk een sluis, maar de sluisdeuren zijn lang geleden vernield.

We lopen de Dam op om een paar fotootjes te maken. Ik hou me aan de brugleuning vast, want de stenen zijn een beetje glad. Dat zal wat zijn als het vriest; dan moet je omlopen om naar de overkant te komen. Gelukkig wordt de moeite beloond. Kijk maar wat een prachtige plaatjes.

Het bankje bovenop de Dam.

Aan het Damplein staan prachtige gebouwen zoals het voormalige Raadhuis (1737) van Edam. Het pand wordt voor verschillende doeleinden gebruikt: als trouwlocatie, een VVV en er is een dependance van het Edams Museum gevestigd.

Rechts een stukje van het Raadhuis.

We vervolgen onze weg weer braaf achter de pijlen aan. De route is goed aangegeven: er ontbreken geen pijlen en dat is altijd fijn. We lopen richting de Heilige Nicolaaskerk (1827) waar we gek worden van het gebeier van de kerkklokken. Opeens kunnen we heel hard lopen!

Bij knooppunt 24 gaan we rechtsaf de Pietersbrug over en na nog een brug, linksaf langs de Keetzijde. Grappige straatnamen hebben ze hier in Edam.

Hier sta ik op de Baandervesting, daar kom je langs als je de Seedijkroute doet. Het is een leuk pad, maar de Yeroute gaat hier niet langs.

Leuke woonboten

We vervolgen de weg en we lopen de Keerzijde af richting de Zeedijk. Het is prachtig weer vandaag en wij genieten volop. Aan de overkant van het water zien we nu andere huizen staan. Geen monumentale pandjes meer, maar gewone woonhuizen, die prachtig spiegelen in het water.

Langs de Keerzijde richting de Zeedijk

Aan de overkant liggen woonboten en die willen we graag op de foto.

Ook een prachtige plek om te wonen.

Aan het einde van de Keerzijde komen we bij de Zeesluis van Edam. Deze monumentale sluis, gebouwd in 1828 en 1829, is een schutsluis. Een schutsluis maakt het mogelijk om schepen van het ene naar het andere waterpeil te brengen. In dit geval van de Zuiderzee naar de haven in Edam of omgekeerd. Een schip kan ermee worden opgeschut of afgeschut, respectievelijk omhoog en omlaag.

De Sluis.

De Dijk richting Volendam

En dan komen we bij de Zeedijk. Wij houden er van, langs het water lopen. Daar word je rustig van. We hadden de route misschien toch andersom moeten doen. De zon schijnt ons namelijk nogal fel in het gezicht en mijn zonnebril ligt ergens in een bos in Overijssel. Het is een heel eind langs de dijk, maar we lopen te genieten van de vergezichten, het water, de wolken en verder niets.

Als we achterom kijken zien we de haven.

We lopen langs ijsbrekers en verderop is een heel klein strandje. In de verte zien we een leuk dorpje; dat moet haast wel Volendam zijn.

Ijsbrekers.

We komen best veel wandelaars en hardlopers tegen op het smalle pad. Je kunt wel een stapje opzij doen, maar de anderhalve meter afstand is in deze coronaperiode hier wel moeilijk te handhaven. Dat is wel een minpuntje.

Net als we denken dat er geen eind aan het pad komt en we tot Volendam door moeten lopen, komen we bij knooppunt 26 waar we rechtsaf moeten. Er is geen trappetje o.i.d. dus even opletten waar je loopt.

We waren bijna in Volendam.

De terugweg

Dit stuk van de route is iets minder mooi dan de rest, maar dat heb je vaker met een rondje. We lopen langs een fietspad en er is verder niet veel te zien. Kunnen we eindelijk een beetje doorlopen. Maar zelfs op dit soort plekken zien we dingen die we willen fotograferen. Zoals de spiegelende broden van Bakkerij van Pooij. De brood- en banketbakkerij bestaat al sinds 1928 en is echt een begrip in Edam en Volendam.

Zo'n zin in een broodje opeens.

Aan de overkant van de weg zien we volkstuinten en daar loopt doodleuk een fazant. Er is overal wel wat te zien, als je maar goed kijkt. Na een heel stuk wandelen, komen we langs een muur met graffiti. Te leuk om zomaar langs te lopen. Wat een mooie kunstwerken! Daarna lopen we een woonwijk in met nieuwbouwhuizen. Ook daar zien wij mooie plekjes.

Dit ben ik, Laura altijd in voor een lollige foto.

Bij knooppunt 67 gaan we naar links en lopen we nog over een voetpad langs een weiland richting een vijver. Daar eten we onze meegebrachte broodjes. We zijn geen take away tentjes tegengekomen en zijn blij dat we zelf wat mee hebben genomen.

Overall is wel iets moois te zien.

Na de lunch is het nog een klein stukje wandelen voordat we weer terug zijn in het oude centrum. Het laatste stuk gaat langs de Zuidervesting, waar wij vorig jaar in februari prachtige sneeuwkllokjes hebben zien staan.

Ons lunchplekje: Gewoon langs de weg, maar wel met dit uitzicht.

Weer terug in het oude centrum.

Extra info

De route start op de parkeerplaats Egbert Snijderplein, 1135 AG, Edam.

Afstand: **7,93 km**. Je kunt 4 uur gratis parkeren op dit parkeerterrein. Link naar de route die we gelopen hebben:

<https://wandelneterknoordholland.nl/startpunten/route/yeroute-blauw/16905/>

Je volgt vanaf de parkeerplaats de blauwe pijlen en de knooppunten: 6, 16, 34, 35, 24, 36, 23, 26, 67 en weer terug naar 6

Nog eentje dan, van dat heerlijke IJsselmeer.

Meer wandelen in Noord-Holland

www.wandelneterknoordholland.nl